

МЕКЕЛРОЙ КАСУЄ РЕДУКЦІЇ У БЮДЖЕТІ ЗБРОЙНИХ СИЛ

ГЕН. ТЕПЛОР ВИМАГАЄ СКАСУВАННЯ ВСТАНОВЛЕНИХ ДЛЯ АРМІЇ ОБМЕЖЕНЬ У ДІЯННІ РАКЕТ І КЕРОВАНИХ СТРІЛЕН

Вашингтон. — Секретар оборони Ніл Г. МекЕлрой своїм наказом з дня 28 жовтня ц. р. відкликав відпаний перед двома місяцями його попередником Чарлсом Вилсоном розпорядок про бюджетові редукції в ділянці основних мілітарних дослідів, розвитку і випробування нових родів зброї. Згідно з дозвученням МекЕлроя, бюджет для цієї ділянки основних військових дослідів і спроб має бути відновлений повністю, значить у висоті 170.000.000 доларів. Водночас із цим МекЕлрой доручив командуванням окремих збройних сил скасувати всі обмеження і редукції у витратах на ведення і розвиток основних мілітарних дослідів. Касуючи встановлені Вилсоном редукції, МекЕлрой підкреслив все ж таки, що витрати на загадані ділянки мусять відбуватися в рамках встановленого Конгресом для департаменту оборони у висоті 38 бильйонів бюджету і не можуть виходити поза нього. Справою окремих командувань повести бюджетову політику так, щоб фонди на основні мілітарні досліді заощадити з інших асигнувань. Розпорядок Вилсона про редукцію витрат на основні мілітарні досліді стосувався виключно летунських збройних сил і їхньої програми дослідів і розвитку нових родів зброї. Інші збройні сили — армія та фльота — були заторкнені цим розпорядком тільки частинно. Багато членів Конгресу виступили були із дуже гострою критикою цього розпорядку. В цілому витрати на основні мілітарні досліді і на розвиток і конструкцію нових родів зброї вносять 1,680.000.000 доларів. — Цього ж самого дня на річних зборах Асоціації Американської Армії, що об'єднує колишніх і теперішніх членів армії і яка ставить собі завданням сприяти росту її сили і дієвості, виступив шеф штабу армії ген. Тейлор із заявою проти фаворизування летунських збройних сил і занебавання й обмежування армії в її дослідях і в її програмі розвитку ракет і міжконтинентальних стрілен. Згідно із заявою Тейлора, найважливішою справою сьогоднішньої супрематія летунства, але зорганізування ефективної оборони проти міжконтинентальних ракет, що може зробити тільки армія.

ЗДА і ССРСР обговорюють справу культурної виміни

Вашингтон. В січні 28 жовтня почалися переговори про поширення культурного обміну між цією країною і ССРС. В переговорах, які відбуваються на пропозицію совєтського амбасадора Георгія Н. Зарубіна, бере участь, крім Зарубіна, американський амбасадор Вільям С. Б. Лейсі. Мав би бути поширений обмін інформаціями в ділянках технічній, науковій і культурній. Збоку ЗДА пропонують, щоб між відбутися обмін інформаціями й ідеями при допомозі місячного обміну радіоми й телевізійними програмами. Представник ССРС бажав ширшого обміну, також і осягами в науковій і технічній ділянках. Після пропозиції загальної програми в справі ближчої співпраці між ЗДА і ССРС, обидві сторони погодилися відкласти дальші переговори до 4-го листопада, щоб був час на докази вичислення пропозицій. Амбасадор Лейсі з окремим асистентом державного секретаря Джана Фостера Доллеса для справ культурного обміну між Сходом і Заходом. Зарубін пропонує 52 пункти широкої програми. Між ними з пропозиції для навізання безпосередньої летунської комунікації між СС-СР і ЗДА на базі взаємності. Зарубін погоджується на всю іншу виміну крім тієї, якої в першу чергу домагаються ЗДА, а саме обміну інформаційні вістками про події в світі і політичними інтерпретаціями цих подій. Амбасадор Лейсі заявив, що в цій країні радіо і телевізії з в'ї приватних руках, і уряд не може змусити приватні радіо й телевізійні станції до того, щоб вони обмінювалися своїми програмами з совєтськими, урядом контрольованими, стаями.

**Ачесон критикує обидві партії
за негнучкість у закордонній політиці**

Медфорд, Массачусетс. — Колишній державний секретар під час президентури Гаррі С. Трумана Дін Ачесон, в своїй лекції про Вільяма Клейтона заявив, що обидві великі партії зайняли негучку становища в деяких загальнонаціональних проблемах під впливом внутрішньої ідеології. І так демократи роблять помилки в політиці до держав Ізраїлю і арабських держав. Ачесон виступив проти пропозиції демократичного сенатора Джона Ф. Кеннеді, щоб ЗСД підтримували в ООН справу незалежності Алжиру. Колишній державний секретар критикував республіканців за те, що керуються симпатіями і ненавистю в політиці до комуністичного Китаю. Під впливом в утрьох політичних настрів, твердив Ачесон, не можуть республіканці „зробити холодної аналізи фактів на Далекому Сході” і тому не можуть вести реальної політики.

В АМЕРИЦІ

● **Допіска колишнього президента Гаррі С. Трумана**, Маргарет, яка в квітні 1956 року виїхала заміж за редактора „Нью Йорк Таймсу“ Кліфтона Деніела і в червні цього року народила сина, заявила, що 7-го листопада вийде до Голлівуду, Каліфорнія, де виступитиме в телевізійній програмі НБС з якою вона підписала контракт. „Я ніколи не думала залишати телевізії“ — заявила пані Маргарет.

гарет.

❖ **21-го** лютого проти 28-го жовтня випав у Ню Йорку сніг, який негайно розтанув. У горнішій частині ньюйоркського стеату випав сніг на один сантиметр заввишки, а в стеаті Мшиген — на три ціли. Температура в Ню Йорку була на кілька ступнів вище від точки замерзання води.

❖ **23-го** листопада виходить

Кеннеді боронить „подвійну лояльність” національностевих груп

Нью-Йорк. — Демократичний сенатор із Массачусеттс — Джон Ф. Кеннеді промовляв на прийнятті Єшів університету в готелі „Валдорф-Асторія“ і заявив, що підтримування і аціональностями бажання можуть бути здійснені, якщо вони не принесуть б шкоди цій країні. Сенатор твердив, що зв'язки частини американців із іншими країнами — не мусять бути шкідливими для американської закордонної політики.

**ДОПОМОГА ЗАКОРДОНОВІ
—ЗМЕНШИЛАСЯ НА 7%**

Вашингтон. — Департамент торгівлі повідомляє, що ЗДА в фінансовому році, який закінчився 30-го червня 1957 року, видали на допомогу закордонно 4.750.000.000 доларів, на 7 відсотків менше як в фінансовому році, який закінчився 30-го червня 1956 року. Це зменшення було найбільше в допомозі на військові цілі, яка зменшена була на 20 відсотків і становила 2.400.000.000 доларів. Закордонні державні винні цій країні позичок на суму 11.500.000.000 доларів. Найбільшу суму на військову допомогу дістала Західна Європа — 1.243.000.000 доларів.

**59-ий Відділ УНС у Бриджпорті, Конн.,
відзначив своє 40-річчя**

Бриджпорт, Конн. — Т-во „Українська Січ“, місцевий 59-ий Відділ УНСоюзу, відзначила минулої неділі, 27-го жовтня, 40-річчя свого існування і праці. З цієї нагоди в одному із найкращих місцевих ресторанів, над морем, відбувся ювілейний бенкет, з участю урядовців і членів Відділу та запрошених гостей. Імпрезу започаткував короткою промовою голова Відділу п. Володимир Венгринавич, а місцевий український католицький парох о. Ярослав Шуст провів молитву. Товариством бенкету був п. Василь Слівинський, а ювілейну промову виголосив гол. предс. УНС п. Д. Галичін. Із його твердження виходить, що 59-ий Відділ від минулої конвенції збільшився на 20 відс., приєднавши нових 90 членів. Сьогодні цей Відділ, із своїми 430 членами, с — після 277-го Відділу в Гартфорд — другим найбільшим Відділом УНСоюзу в стеїт Коннектикат. Свій ріст і розвиток завдячує цей Відділ у великій мірі своєму активному секретареві п. Мих. Галькевичеві, який також уже в цьогорічний передконвенційний кампані перевиконав організаційну квоту Відділу, здобувши 28 нових членів. З промовами на бенкеті виступили ще: посадики міста п. Джеспер МекДілі, секретар Відділу п. М. Галькевич, що переповів історію Відділу, касир Відділу п. Василь Слівинський, який м. ін. загадав, що за час свого існування Відділ виплатив понад 3,000 доларів заможності для своїх членів та понад 1,000 дол. на народні цілі. Привітаннями до Відділу-ювілянта виголосили гол. радний п. Іван Кокольський від 206-го Відділу, п. Петро Дудко від 84-го Відділу п. Стефанія Галичін від 455-го Відділу, як теж представники двох Відділів УРСоюзу і одного Відділу „Провіндія“ та місцевої філії УКК. Бенкет закінчено молитвою і відспіванням американського і українського національних гімнів.

У Брукліні відбулась публічна нарада в справах УНС

Бруклін. Н. П. — В мину-
лу суботу, 26-го жовтня, вече-
ром відбулась в Північній
Брукліні прилюдна громад-
ська нарада, вшанована трьо-
ма місцевими Відділами УН-
Союзу та одним зі сусіднього
Озон Парку. Нарада була
присвячена завжди актуаль-
ним проблемам УНСоюзу:
збільшенню членства та ак-
тивності як союзової, так і
широкої української громади.
Нараду, що відбулася у вели-
кій залі місцевого Народного
Дому, відкрив голова 158 Від-
ділу, відомий місцевий діяч,
п. Юліан Павчак, який під-
креслив вагу УНСоюзу і його
Відділу в житті кожної укра-
їнської громади, зокрема в
Брукліні. Після цього го-

**Ф. В. ШЕРШИН КАНДИДУС
ЗНОВУ**

Ф. В. Шершин

Це с стейтвий сенатор Нью Джерзі Френк В. Шершин, який кандидув знову з Республіканської партії на стейтвого сенатора з Пассейкського повіту. Сенатор Шершин, батьки якого походять з України, має за собою вимовний рекорд плідної дотеперішньої праці на цьому відповідальному становищі, зокрема в стейтовому законодавстві в користь робітництва та дальшого розвитку шкільництва.

КОЖНА ДЕРЖАВА, ЩО ЗААТАКУЄ ЗАХІД, БУДЕ ЗНИЩЕНА — КАЖЕ НОРСТЕД

През. Айтзенавер розмовляв з головнокомандувачем збройних сил НАТО ген. Лорісом Ностредом.

Вашингтон. — Кордон між Сходом і Заходом, який простягається на 4.500 миль, є лінією, яку „борониться найкраще у світі” — заявив головний командант збройних сил Організації держав Північно-Атлантичного пакту (НАТО), генерал Лоріс Норстед, безпосередньо після своєї довгої розмови з президентом Айзенгавером. Ген Норстед виголосив промову у Товаристві А м е р и к а н ської Армії, в якій він рішуче ствердив, що „кожна держава, яка звантижиться заатакувати Захід, буде знищена”. Рад

дарна система НАТО — сказав генерал Норстед — перестереже військові станції НАТО на кілька годин перед кожним летюською атакою агресора. Розкинення баз НАТО від північних берегів Норвегії по Туреччину робить у практиці неможливим будь-який удар, який міг би спаралізувати відплатні сили НАТО. «В ніякому іншому пункті у світі ми не маємо

Французський парламент відкинув уряд Молле

Париж. — Французський парламент відкинув декларацію нового французького прем'єра Гю Молле в понеділок 28 ч. м. 290 голосами проти 22. На голоси „проти“ склалися комуністи, праве крило „незалежних“, монархісти і „пужадисти“, отже скрайні ліве і праве крила парламенту. „Злі“ голосували соціалісти, соціал-радикали й католицькі народні республі-

Посол А. Головач відвідав УНС і „Свободу”

Минулого понеділка, 28-го жовтня, голову канцелярії Українського Народного Союзу та приміщення В-ва „Свобода“ відвідав п. Амвросій Головач, канадійський посол українського роду, що сповняє тепер функції парламентарного спостерігача при канадійській делегації в Об'єднаних Націях. Посол Головач, що приїхав з ОН до УНС „Свободи“ в товаристві д-ра Любомира Ортинського, оглянув приміщення та познайомився з працівниками цих інституцій і їх працею і був гостем на обід, на якому, крім нього і д-ра Ортинського, були: гол. предс. УНС Дмитро Галичін, заст. гол. предс. Мих. Пізнак, гол. касир Роман Слободян та ред. А. Драган. Посол Головач, що говорив чистою, літературною мовою та основно орієнтується у великому комплексі українських справ, живо інтересувався працею, розвитком та майбутнім плянами і можливість відвіданих ним інституцій.

УАСТ Рачестер святкував свою перемогу

Рачестер. — Славний своїми грачами і перемогами Українсько-Американський Спортивний Клуб у цьому місті відзначив минулої суботи, 26-го жовтня, здобуття ним футбольне мистецтво Східних Стрейтс на 1957-й рік окремих «бенкетом перемоги», що відбувся в місцевому Українсько-Американському Клубі в год. 6-й виступі. Програму бенкету започаткував молитвою св. о. Микола Волянський, а вступну промову вголосив голова Клубу п. Михайло Снялик, передаючи даліший провід бенкету своєму діточому заступникові, гол. радником УНС п. Василеві Гурареві. П. Михайло Снялик, батьком відомого футболіста, капітана американської футбольної дружини на останній Олімпіаді, п. Зенона Снялика, що з між грачами переможців Клубу. Із промовами на бенкеті виступали: заст. гол. преде. п. Мих. Пізан, заст. УРС п. Едвард Рачестер, кошшенер футболу Рачестерського округу п. Деніл Фоллер, командант Американського Дітського повіту Мовро п. Д. Л. Явадас, проф. Ол. Грановський та інші. П. Роман Кусієл, урівнятель переможного Клубу, роздав усім його грачам виступні трофеї, признали Футбольною Асоціацією ЗСД.

**СПОДІВАЮТЬСЯ
ДАЛЬШОЇ ЧИСТКИ
В СОВЕТСЬКІЙ АРМІЇ**

ПРО ДОЛЮ ЖУКОВА МАС РІШИТИ НІБИ НОВИЙ ПАРТИЙНИЙ З'ЇЗД В ССРСР. — НЕ ВИКЛЮЧАЮТЬ ПОСТАВЛЕННЯ ЖУКОВА ПЕРЕД СУД ЗА ПРИПИСУВАННЯ СОБИ ЗАВЕЛИКИХ ЗАСЛУГ, ЩОБ РОБИТИ КАР'ЄРУ

Москва. — До понеділка 28 ц. м. включно більшовицька верхівка далі вперто мовчала про причини раптового „вищнення” маршала Георгія Жукова з становища міністра військових справ. У московській „Правді” появи-
лась тільки стаття під заголовком, який ніби „невинний” але що його тепер спеціально інтерпретують: „Незахитана єдність партії з народом”. Пригадують, що напередодні виконення цілої групи Кагановича-Маленкова-Молотова-Шепілова в тій самій „Правді” появилася бже стаття під таким самим заголовком „Незахитана єдність партії”. У кореспонденціях з Москви не загдується вже про можливість призначення Жукова прем'єром СРСР на міс-
це Булганіна, зате появилася вістка, що коли Жуков вернувся літаком з Београду в минулу п'ятницю по полудні, то на летовищі не стрі-
нув його ніхто з керівників компартії, дармащо Жуков с членом президії компартії, а тільки кількох вищих війсь-
ковиків. Між ними був на-
ступник Жукова на становищі міністра військових справ, — маршал Малиновський, який мав поінформувати Жукова, що під час його неприємно-
сти в Москві скинено його з становища міністра військо-
вих справ і що совєтське стар-
шинство погоджується з цією зміною. За пресовими перед-
бачуваннями, треба сподіва-
тися „вищнення” багатьох інших високих совєтських старшин, між ними маршалів Соколовського, шефа штабу армії, і Васілевського, війсь-
кового віце-міністра, як ніби найбільших приятелів Жуко-
ва. Конкретно, Жукову ніби закидається приписування собі завеликих заслуг у ви-
боренні перемоги в останній світовій війні. На це вказує стаття в „Правді”, яка при-
писує перемогу над німцями виключно „партії”, а не „окремим особам”. Пригадують різні промови Жукова, в яких він підкреслював власні за-
слуги. Хрущов хоче бум-то використати тепер ті моменти для зліквідування Жукова у військовій і партійній верхів-
ці. Взагалі заподіється чистка партійного апарату з „ста-
ліністів” і „лібералів” задля вдержання „чистоти партій-
ної лінії”. Хрущов бум-то викликає до Москви всіх най-
вірніших собі партійних во-
жаків з різних частин СРСР. Однак водночас в західній пресі промайнула вістка, на-
че б Жуков мав стати амбасадором СРСР у Вашин-
гтоні, ніби з уваги на його добрі персональні зв'язки з президентом Аляскавером з часу останньої війни.

В ОН продовжується дебата над роззброєнням

Об'єднані Нації. — Від мі-
нулого понеділка 23 ц. м. по-
чала продовжуватися на 82-
членній Політичній Комісії ге-
неральна дебата над міжна-
родним розбросним. З по-
чатком цього тижня було ще
записано до слова 13 дер-
жав. Американський пред-
ставник Генрі Кебот Ладж за-
явив, що він співвідносить, що
резолюція, зголошена 23-ма
державами з США, Англією,
Францією, Канадою і Австралі-
єю у проводі, здобуває чоти-
рих голосів. У цій резолюції
докладно за точками вичи-
слюється, по якій лінії повинні
піти далші наради в Лон-
донській Підкомісії ООН для
справ розбросня, взявши за
основу західний проєкт, пред-
ложений на тій конференції
весною цього року та відкінце-
ні Совєтами. Ладж заявив
також, що західні держави го-
тові в кожній хвилині окремо,
незалежно від розмов про за-
гальне розбросня, обгово-
рювати разом з Совєтами про-
блему контролю над страто-
феричними і міжконтиненталь-
німи проєкторами, щоб вони не
стали загрозю для світу, як
також проблему міжконтиненталь-
них ракет.

Громино зголоше в понеді-
лок 23 ц. м. на письмі „зая-
ву і резолюцію“, в якій дома-
гається загальні заснування
12-членної Комісії ООН для
справ розбросня і її
5-членної Підкомісії та створення
нової Комісії, аложеної
з представників всіх 82-х
держав, членів Об'єднаних
Націй. Далші наради цієї не-
великої Комісії мали б бути лі-
тні. Проти цієї резолюції, як
усто - пропагандованої на її
характер, обрхованої на під-
лення всім тим малим дер-
жавам, які стояли поза те-
рішними переговорами - про-
міжнародне розбросня, з рі-
шуче США і Англія. Висло-
люється думку, що створення
такої Комісії відкріло б двері
такій балакучості її членів
що про ділові наради взагалі
не можна б думати.

У С В І Т І

● З нагоди Дня Об'єднаних Націй 24-го жовтня чл. р. голови й члени ділячі різних держав прислали на адресу цієї організації свої побажання та пропозиції зменшити Тіто,зокрема, рекомендували «компромісний і власним поступям», Чингі Кай-шек підкреслював нещастя на ОН у тому, що в світі панують деспотичні сили». Неру твердив, що ОН вирівнювала світ «напівно від одної, а може й двох воєн», московська «Правда» виділяла ОН за те, що воїни, мовляв, «стали парадом для американської агресії в Кореї».

● У мурицькій республіці Граф міністер судництва опрацював законопроект «для боротьби із злочинами». За цим законом Уряд матиме право арештувати й тримати в камері кожного, кого визнає «небезпечним для миру, спокою та правопорядку». Опозиція заявила, що це — захам на демократію й диктаторський замах на владу.

● В Англії число осіб, покараних за пияцтво, зросло в 1956 р. на 10% європіти 1955 р. Загалом за той час поліцією або судово покараних за непристойну поведінку чи бешкет у п'яному стані було 60,182 особи. в тому числі 4,609 жінок.

● У міській раді Лондона запроваджено під загрозою штрафу на користь Англії казачого

головного директора відомої нці цілому світі пивоварні у Пльзені, Яна Себелка. Недовідомий самий закладом заарештований дружина Голумбіта Англією була рішуче запевняючи, що ті особи мали щосильніше з англійською розвідкою.

● Советський уряд, дізнавшись, що президент Фінляндії до рочи в сформуванні новий уряд соціалістичному лідерові Байно Таннері, відкликає призначені на минулий понеділок торговельні переговори. Таннері був міністром закордонних справ Фінляндії, який на перші візиту з СРСР. У советському комуністично сказано, що цей уряд не вестьме переговорів з «воєнним злочинцем».

● Австрійський уряд заявив протест проти вилізнення австрійської території комуночеськими висланими двоучеських політичних утіахців 58-річного Еммерха Сухого загинулого маршалками, затриманого барку і вилезило до ЧСР. 45-річного Посіа Віена ехолоди в прикордонному австрійському містечку.

● У Мюнхенстві в Англії за лізічний кондуктор Фред Байністер знайшов портфель з \$10,721 - видавав їк елегантний одягнені пані, яка заявила про свою згубу. В нагороду з шістьма тисячами він доставив вкрадені гроші.

СВОВОДА

UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays (Saturday and Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1103 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.
За кожну зміну адреси платиться 10 центів.
За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати незамовлені матеріали.
Адреса: "СВОВОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

НАГЛО І НЕСПОДІВАНО

Саме в той час, як у не одній газеті в світі друкувалося всякі здогадки та спекуляції про передову роль маршала Георгія Жукова в Кремлі та про його політику у зв'язку з поїздкою до Югославії, в Москві подано лаяночине повідомлення ТАСС — Телеграфічної Агенції Совєтського Союзу: «Президія Верховної Ради СРСР призначила маршала Совєтського Союзу Малиновського міністром оборони СРСР. Президія Верховної Ради СРСР звільнила маршала Совєтського Союзу Жукова від його обов'язків, як міністра оборони». Це — все. Повідомлення подано точно через одну годину після того, як маршал Жуков вилетів з літака на московському аеродромі, вернувшись із відвідин в Югославії. «Звільнення» Жукова з посту міністра оборони СРСР було для світу й для самого населення Совєтського Союзу не більшою несподіванкою, ніж виступлення «Спутника» на початку цього місяця. Ніхто не знав і до цієї хвилини, як пишуть ці заваги, ніхто, крім володарів у Кремлі, не знав, що сталося. Одні вважають, що Жукова «вичищено», інші здогадуються, що цим «звільненням» попереджено його підвищення і що незабаром його призначать на пост прем'єр-міністра на місце відступавого від деякого часу в тій маршала Булганіна. Надворі баба ворожила. Остаточне висновок справи «звільнення» Жукова з посту міністра оборони мало б наступити щойно після наради Центрального Комітету партії, що має відбутися «нині-завтра». Звертають увагу на те, що Жукова «звільнено» під час його неприємності і що подібне «звільнення» вже пережив Малиновський після своїх відвідин в Англії.

Очевидно, що, не знаючи ще причини й цілі димії Жукова, годі на що тему робити будь-які заваження та висновки. Але які б причини та цілі не були, залишається фактом, що ця зміна наступила так само несподівано, як і все, що діялося в Совєтах. У демократичних країнах кожну подібну зміну попереджається, якщо вже не конкретним повідомленням, то всілякими натяками, задовго перед тим, поки вона станеться. У Совєтах все діється «одного дня», і сьогодні ніхто не знає, що може статися завтра. В совєтській бо «найдемократичніший» диктатор вирішує всі справи одна людина, або невеличка кліка, яка є не тільки паном життя й смерті двох сотень мільйонів підсовєтських рабів, але й у великій мірі має в своїх руках долю світу, людства і його цивілізації. Диктатор чи диктаторська кліка не питається нікого і ні на що не зважає, а тільки диктує. В цьому — найбільша трагедія сучасної доби, бож один диктатор чи мала кліка диктаторів можуть одного дня підпалити світ, як уже не раз робили це в історії. З тією тільки різницею, що підпалює не загрожував такою загрозою, як загрожув в теперішній атомовій добі. Відставка Жукова, без уваги на її причини й цілі, тільки підтверджує, що в Совєтах на ділі нічого не змінилось, бо, не змінившись диктатура і диктаторські методи. А в такий системі одного дня може статися все, навіть найгірше, якщо тим найгіршим ще не є теперішня неприємність і залежність світу від химер одного диктатора чи диктаторської кліки.

ПРИКЛАД З НЬО ЙОРКУ

Ніде правди діти, але Українська Громада Нью-Йорку, хоч чи не найбільша своєю кількістю, оправданно чи ні, не втілюється опією найкращої в нашій спільноті. Щонайменше так було дові, бо від такої великої громади вимагається більше, ніж від інших. З тим більшою присміткою треба відмітити, що минулої суботи й неділі ця громада справді забезпечила прикладом, який варто наслідувати. Цей приклад дала молоді усіх своїх місцевих організацій, влаштувавши спільними зусиллями фестиваль. Це була справжня присмітка бачити на сцені й на сцені молоді з усіх частин України, усіх організаційних напрямків. Пласт, СУМА, МУН, ОДУМ, студенти, групи, що зв'язані з Лігою, власне Лігами, дали показ своєї найкращої активності і доказ того, що було випускне, як мотло, на програмках фестивалю: за сцену, дружбу і співпрацю української вільної молоді! Під цим гаслом молоді змагались, бавилися і виступали, а прибутки з імпрез призначено на таку високу ціль, як фонд катедри українства при Колумбійському університеті. За це можна молоді тільки погратулювати і побажати їй найкращих успіхів у дальшій праці.

На не менше призначення заслуговує й провідник та впровадник місцевого громадського життя — Комітет Об'єднаних Організацій, бо при ньому створено Координаційну Комісію Молодечих Організацій, яка щодня імпрезу влаштувала. Треба тільки побажати, щоб на цій одній імпрезі не закінчилося і щоб така праця не обмежилася Нью-Йорком.

ПІСЛЯ ДВОХ АНГЛІЙСЬКИХ ВІДВІДИН

Щойно у світлі наради англійського прем'єра Герольда Мекмільлена, а президентом Англієювером у Вашингтоні ірарно видіно, що відвідини королеви Єлизавети були не даниною міждержавній куртуазії, а актом суто політичної й високо актуальної ваги. Це перед прийомом Мекмільлена до ЗДА писалося, що перебування Єлизавети на американській землі — це маніфестація англо-американської приязні. Але королева Англії — це тільки репрезентативна і символ. А прем'єр і його міністри — це ексекютивна влада і відповідальність за долю держави. І щойно кризь призму комунікатів, оприлюднених з приводу наради між найвищими державними мужами цих двох англосовєтських держав, що відбулися у Вашингтоні минулого тижня, голосна назвиря маніфестація під час відвідин молоді англійської королеви й її чоловіка набрала реального політичного змісту.

Для широкої публіки і для всього зовнішнього світу це була лекція дипломатії в добром і розумінні, застосованій для добрих цілей. Обидві сторони, англійська й американська, сподівалися, що відвідини Єлизавети приготують податливіший ґрунт для ділових нарад. Дієвість перевершила й а й с м і в і в і ш і сподівання. Бо спонтанна реакція розрадуваних мільйонів мас у Вашингтоні і в Нью-Йорку та неспроможне захоплення королеви створили дійсно ідеальну атмосферу для речової конференції, що відбулася через два дні після того. Державні мужи побачили, що англо-американський союз — це справа не тільки холодної розуму, а й природний єдиний фронт, що його істинно можна відчувати й прагнути найширшої маси. Коли ж до величезного успіху Єлизавети в ЗДА причинилася перед усім її особиста поява, то величезний успіх наради Мекмільлена у Вашингтоні зумовили головну теперішню ситуацію і свідомість її реальної, смертельної загрози для обох країн — і З'єднаних Держав і Англії.

Англійська й американська психіка різні, господарські інтереси цих двох країн не є тотожні і їх підхід до закордонних справ завжди значно різняться. Англіїці — дуже тверезі, практичні, реально-думуючі. Може їхня користьлюбність, а в т в о р е н а т і с і м і ш и м п о в ' я з а н н я м з а к о р д о н н о ї т о р г і в л і, як і в б у д ' я к і й і н ш і й д е р ж а в і, д о в о д и т ь і н к о л и д о к о р о т к о з о р о с т и, але зрештою англійська політика наставлялася завжди радше на далеку мету, оперуючи світовими масштабами. Короткозорість гіршій, наприклад, їхня надія на користь із торгівлі з комуністичним Китаєм та розрахунок на можливість розсварення Москви й Пейтінгу. Але водночас у відношенні до Совєтської Чечелі виявляв під час останньої війни куди реальніший і тверезіший підхід, ніж Ф. Д. Рузвельт і Черчилль за весь час під 1939-го, потім від 1941-го року, вказу-

вав на життєву необхідність найтіснішої співпраці між ЗДА й Англією. Реакція на совєтське проголошення про далекосяжні керувані ракети і поява «Спутника» викликали також трохи інше враження у ЗДА і в Англії. Тут виступу про соціальні м і ж к о т н і п е н т а л і н і р а к е т и з а с я г о м 4.000 м і л ь з у с т р і л и н е д о в і р л и в о, а п о я в а «Спутника» викликала американську національну амбіцію, амбіцію народу, який веде у світі провід в ділянці техніки і поступу. В Англії реакція була цілком інша: совєтські ревіляції англійці зрозуміли відразу, як доказ непереможеного Заходу успіху Совєт у винайденні нової страхотливої зброї. Цей англійський підхід найкраще виявився у виступах двох відповідальних керівних мужів Англії в ділянці закордонної політики. З а к о р д о н н о - п о л і т и ч н и й р е ф е р е н т о п о з и ц і й н о ї П а р т і ї П р а ц і, Еннорін Бівен, це недавній дуже контрверсійний лідер лівого крила партії, вернувшись з Москви, заявив на партійній конференції в Брайтоні, що припинити дальших експериментів з ядерною зброєю ніяк не можна, бо це відступило б на задній план Англію, як потугу, здатну до успішної оборони, — а прем'єр Мекмільген через тижень після того на нарадах ексекютивів Консервативної партії твердив, що Совєти були б напевне виступили з «одвертою агресією» проти Західної Європи, якби Америка не мала атомової зброї і не проголосила стратегії «масової відплати».

В Англії, читавмо в кореспонденціях відітлі, не вірять, як і в Америці, що Совєти дійсно планують напасти на Туреччину. Але в куди більшій мірі, ніж в ЗДА, рхується з реальною можливістю, що Совєти своїми інтригами свідомо виключать там війну, щоб потім могли вступити в неї. В Англії теж в куди більшій мірі, ніж в Америці, беруть під увагу, що поділ Німеччини не вистітримався на довгу мету, і коли Москва не захоче поступитися з свого теперішнього становища, то до війни прийде там чи то у зв'язку з либухом нових заворушень у Східній Німеччині внаслідок якогось «інциденту» між Західним Берліном та Східнонімеччині комуністами чи як і в совєтських настанніках, чи з якоюсь іншою причиною, яка завжди в таких випадках знаходиться. І саме з цих усіх дуже реальних міркувань в англійській пресі припинилися атаки під адресою ЗДА, а натомість залунали голоси про konieczність об'єднання зусиль над розв'язком атомової і ракетної зброї, про konieczність узгодження і гармонійного практичного ведення політики на Середньому Сході, про необходимость перетворення НАТО у це гармонійніший гурт не тільки для військової а й політичної співпраці. Наступ, що його поведи совєтська переднісхідна дипломатія і пропаганда проти Америки з крайньо напастливою кампанією проти «доктрини Доллеса-Айзенгавера», та безумовний успіх Москви, що її

ШОВІНІЗМ І НЕНАВИСТЬ

«1000 кілометрів шовінізму», «Джунглі шовінізму» — під такими заголовками надруковано у кравківському тижневику «Життя Літературі» (ч. 38 з 22 вересня ц. р.) репортаж польського журналіста Станіслава Стануха про його подорож по колишній Лемківщині і по місцевостях, де живуть українці, виселені в 1947 році з своїх прадідних земель. Репортаж Стануха привертає проблеми польсько-українських взаємин і ілюстрований багатоманіфактами та прикладами, які вказують на те, що, не зважаючи на ведену польськими комуністами та їх підручними українськими комуністами з УСКТ і «Нашого Слова» пропаганду, польсько-українські взаємини базуються виключно на вітні нозі.

Свій репортаж написав Станіслав Станух на підставі безсторонніх обсервацій, інформацій і матеріалів, здебільша анонімних, одержаних від представників місцевої влади під час його перебування в східних і в західних областях Польщі. З привертливим ним фактів — поза заявою одного українського аноніма, що буде подана нижче, і заявою одного із випущених з в'язниці «убивинів генерала Свєрського», мовляв, він не боявся Свєрського, то нічого йому боїтися й поляків у його околиці. — Станух не подає ніяких конкретних даних про якісь прояви шовінізму серед українців у Польщі. Зате репортаж його рясніє фактами набулутішого шовінізму, стосованого польською більшістю супроти українських груп чи окремих українців не тільки на відірваних українцями землях, але навіть у західних областях.

Сталення поляків до українців з'ясовує якийсь уже не «кресов'як», але такі вдалося здобути в Сирії свій військово-політичний причілок, переконали в konieczності співпраці з Англією на Середньому Сході тих американських політиків, які формували теорію про «вакуум» на Середньому Сході, що його може заповнити тільки Америка.

Ось так настали психологічні і політичні передумови для вашингтонських нарад між представниками Англії й Америки, наради, які завершилися повним успіхом. Об'єднання зусиль в ділянці атомової і ракетної зброї, спільна стратегія на Середньому Сході, поновлення й скріплення спільного фронту проти спільного совєтського ворога та рішення відбутися в Парижі в грудні ц. р. з'їзд 15-х прем'єрів держав НАТО, — це є конкретні висіди відвідин Мекмільлена і Ллойда, якими радіє весь вільний світ.

Коти Ви вважаєте себе політичним емігрантом — амбасадором України, та знаєте прелекційні вказівки Народного Союзу в змаганні за права України та українців. Ви напевно свідомо обов'язку бути членом цієї організації.

Хвиля, а з нею приходить добрий настрій і віра, що все має свій добрий кінець. Охоловши трохи і помившись в потоці, простелюмо мішки до спання і беремося до полуценку.

Відпочинок та приверненням запасу води з цитриною і цукром значно підкріплюють, ми незабаром рушимо далі. Околиця стає чимраз цікавішою. Виходимо на широке плато, з якого вперше, поза лінією найближчих верхів, показуються рівнинні гострі зубці Сієрра Кресту. Довго, довго, гори зовсім звітні й зійшлися в одну лінію, порізаний на неї річки, що втекають насипи білого каміння. Одна тільки Мт. Янг виглядає, наче б на неї накинута хмаро-рудий оксамит, що, напнувшись на самому вершк, спливає м'якими фалдами в долину.

Т. зв. Санді Медов, що вже на висоті 10 500 стіп відповідала своїй назві, вкрита грубою, висхідною зернистою піскою і виглядає як морський пляс воді і п'ємо її довгодог, ніби болячись, що хтось там її може відірвати. Тілом проночується ж и т т е д а й н а

перша людина, яку нам довелося зустріти за ці три дні, і в нас прокинулося неясне почування — не то страху, не то радості.

Але «ренджер» — бо це був він — зрівнявшись з нами, здоровістяться привітно, глянючи на нашу обчечені й напуклі обличчя, питає, звідкіль ми йдемо. Довідавшись, потішас, що відтепер ми вже частіше зустрічатимемо людей, і що на Крейбрі Медов табору їх досить багато і що стежка за яких пів милі такі напругу переїнає потік. Побажавши нам «Гуд бай», ренджер від'їхав, збиваючи хмару куряви.

Плентасмося далі і врешті справді доходимо до того місця, де стежка перетинає оксамит, але тому, що тут немає м'яса — вода скаламучена, якась тепла, і крапле її не пити.

Проф. Яків Зозуля

УКРАЇНСЬКИЙ ТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ І СТУДЕНТСТВО

(План високошкольньої освіти американських українців) (2)

5. План кредитування студентів фондами УТІ

Ми вже згадували, що шкільні оплати в УТІ вдвоє нижчі, як деінде. Але й ці оплати ще доволі високі. Їх треба обнизити до мінімуму, щоб вони стали доступними для студентів чи їхніх батьків. Громадянин може допомогти тут тільки частково. Ми випрацювали для цього спеціальний план, який дозволить нам відсунути частину оплат на пізнішу і крапину для студента добу. В такий спосіб шкільні оплати стануть легшими.

Щодо утримання, то ми ще не маємо змоги цією проблемою займатися через брак організації. Питання коштів утримання буде задовільно розв'язане за пару років, коли створяться потрібні резерви для вибудування студентських інтернатів при УТІ, або знайдуться інші джерела для цієї мети.

Тому в першому періоді нашої допомоги студентам ми повинні триматися курсу на студента, середняка, під

но лети чки із гаслом: «В нас України не збудує, ви, бандерівські морди!»

У зв'язку з таким ставленням поляків до українців, автор репортажу, що не має ніяких підстав дивуватися стижиному бажанню українців зрікатися всіх привілеїв «стабілізації» на Заході і викидати в ріди, хоч і цілком спустошені або загарабні польськими осадниками, землі. Приведені у зв'язку з цим деякі лемківські й окремі факти їхніх поворотів «на своє» 2-го лютого ц. р. з приводу виборів нового правління Українського Суспільно-Культурного Товариства, спільного польсько-українського з'їзду, який закінчився тим, що активний капраль ВП (Войска Польського) кинув петарду, внаслідок чого повилалися шини і постало замінання; справа закінчилася тим, що військовий суд звільнив капрала, бо його вчинок був тільки «хуліганською витівкою». У Лютино, пов. Шейнік, де український драматичний гурток із Кошаліна задував влаштувати виставу «Назар Стодоля», поляки порозпівляли летючки із закликом бойкотувати цю виставу, бо «кожний злотий, що він дасть заробити українцям, призначений на закуп новіт, щоб різати поляків», і з домагами виселити всіх українців із Польщі: «Українці — на Україну, геть з України в Польщі!» Прикликаючи до інтервенції в цій справі польська міліція відмовилася інтервенції, мовляв, «нікого не вб'ють». А вже справжній шовіністичний погром учинили поляки із Ержежа в повіті Чуховським, де українців за те, що вони посіли на Великдень записати в католицькому костелі «Христос Воскрес», побито до крові під церковним таки вітарем. У цій же місцевості розпівля-

тх смерічках, теж засипаних «по кістці» піском. Щастя, що немає вітру, бо це певно його робота, і легко можна уявити собі, що тут діється під час бурі.

На год. 6 веч. виходимо на полювання, де є станція ренджерів — тепер закрита. В загороді, а також по цілій лемківщині, набагато більше, ніж в інших місцях, туристів, а то й самих туристів. Перед нами висока біла скеля — це один із тих «зубців», які ми бачили з долини, а далі — цілий хребет, порізаний на неї пілля. Якщо котрий із зубів тої пілля мав би бути верхом Вітні — то він зовсім неімпозантний і майже розчарований.

Радимось, що робити: залишатися тут на ніч, де потік і стількі гарячих місць, чи підійти якнайвище, поки ввагалі нічліг буде можливий. Зустрічасмо групу людей, що йдуть на Тімбер Лейн Лейк, останню, яку кажуць, зупинку перед підходом на Мт. Вітні. Рішасмо йти далі.

Сонце вже зовсім пригасало, і дерева кладуться довгими смугастими тінями. Все нагло береться «зобом», хоч придорожні камені і скелі, нагріті сонцем, все ще теплі і коло них можна погрітись, як коло щойно погаслої пічки.

Тімбер Лейн Лейк — невеличке озеро озере на висоті 11 500 стіп, важко доступне, обрешеджене берегами річковими деревами. Сонця ми вже тут не застали, бо воно, блеснувши ще кілька разів, впадо кудись за гору і тільки жмуть золотаво-жовтих променів вказував його догору. З води відразу потягнуло неприємним холодом.

По другому боці озера з'являються в ліску вогні, там, видно, табурують люди. За рід біля нас якесь веселе молоді група з шістьох осіб варить вечерю. Вони зовсім не мають шатер, а сплять в турбистичних мішках. Рішасмо розтаборитися біля потоку, і дерева кладуться довгими смугастими тінями.

Оксана Болтук

ВЕРХАМИ СІЕРРИ НЕВАДИ

(З мандрівного щоденника)

(13)

Стежка веде середньою долиною, потім завертає в лісок і раптом зупиняється над потоком. Розглядаючись на всі сторони. Потік геть зарослий, недоступний, і знаєш, немає ніяких. Я починаю сумніватися, чи ми на вказівній дорозі, але Р. твердить, що наша стежка правильна і що за картою вона справді в одному місці перетинає потік. А що мотта немає, то або його тут ніколи не було, або якщо й був, то певно з ним щось сталося.

Такі висновок переконують, коли б тільки не прийшли висновки, що треба простежити червоний і перейти потік вбрід. Вода справді знаменита до пиття, але лізти в неї боїмих ногам: безбачно. Однак, немає ради. Р. переправляється першим, залишає свій рюкзак на другому боці і вертається назад з фотоапаратом. Ануж, я, переходячи, неароком сяду у воду. Але я також щасливо переходжу на другий берег, хоч камінці на дні конвалі, а вода ручка і холодна, як лід.

Стежка, спочатку поплутава, біжить перед нами чимдалі виразніша. Вхидимо в рідкий сосновий лісок. Вже недалеко бачимо роздоріжжя з залізничними табличками — перший від передучора туристичний знак.

Так, як і планували, ми знову опинилися на Ган Сієрра Трейд, який за 4,8 милі звідсила дучиться з Джан Мюір Трейд, а ним до вершини Мавит Вітні це некого 13 милі. Зате ми багато втрапили на висоті, бо, переходячи її через сідло Ганні Рікс на висоті 12 300 стіп, тобто, будучи на 2290 стіп вище, ніж верха Мт. Вітні, ми загубили

зійти тут на висоту 8000 стіп і тепер починати підхід наново.

Шлях знову піднісється догори довгими монотонними серпентинами, з яких докладно видно Джанкшен Медов з нашою стрімкою гіркою і водоспадом по протинному боці, а глибоким кельйонном наліво шумить і лінить Керн Рівер, яку ми переходили вбрід ще невеликим потоком.

Узбіччя, відкрите — а усіх сторін до сонця, спечене і пересохле. Земля вкрита глибокими розколинами і синіється, як пісок. Аж дивно, чим тут живуть покочувані кліматичні трави та креслаті сосни, що тут і там перетинають стежку глибокими тінями.

Тут, мабуть, мусять бути дуже студені ночі, бо в тих затієних місцях — це приємний, майже вологий холодок і придорожні камені — холодні, бо до них ще не встигло дістатися сонце.

Потім, з'являється кілька кроків далі на відкритій стежці — зраділа на нас бухає, наче з відкритої печі, подумна жаряча. Не дивно, отже, що ми радімо

кожній придорожній сосні, під якою немов під бальдахном, можна сховатися.

Ми вже давно перейшли на Джан Мюір Трейд, але дороза нічим не змінилася: ті самі монотонні серпентини з залізничними креслатими, тільки тіньовим кельйонном наліво шумить і лінить Керн Рівер, яку ми переходили вбрід ще невеликим потоком.

Важко сапачучи, витираємо раз-по-раз рясний піт з чола, що лється струмочками по заковірі і по рюках. В нас не залишилося вже ні краплі води, бо ми надіялися, що все такі натрапимо на якусь джерельце. В горлі і роті зовсім пересохло, а губи потресалися, наче шаркували. А стежка в'ється собі вивертливо по крутих схилах, а ми зовсім знизяться трішки, і здається ось-ось зустрінемося з потоком, але знов, наче на глум, поверне круто наліво і біжить далі кудись в протилежний бік.

Наближалася вже друга година після полудня, коли ми раптом почули глухий бряккіт іскрих копит, і незабаром на закруті з'явилася лавка з 4-ох коней і їздцем на першому з них. Це була

ВЕЧОРАМИ ПАХНУТЬ...

Вечорами пахнуть матиці, Тихо листям липа шелестить. Я тебе люблю! вже ніколи У житті не міжу розлюбити.

Назриваю квіти біля хати, Що розквітла під моім вікном. Ми підемо неір зустрічати Там, де мріють верби над ставком.

Сидім в човні, нас нестиме хвиля. Аж туди, де луг і снігозять... Кажуть всі, що скоро в нас, весілля. Ми ж про це ще будемо мовчати.

ВАСИЛЬ ГРИНЧАК

УКРАЇНСЬКИЙ ТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ І СТУДЕНТСТВО

(Продовження зі стор. 2-ї)

ток можна буде відповідно збільшувати.

Наш план передбачає дві школи, або навчальні програми: ранню і вечірню. До першої ми намічаємо приймати щороку по 100 студентів. На вечірній школі ці оплати становитимуть тільки 240 дол. за рік, або 120 дол. за семестр. Студенти фактично будуть платити при рестрації тільки половину цих оплат. Другу половину УТІ буде імі кредитувати. Таким чином вони дістануть „зворотні стипендії“ у висоті 50% щільних оплат. Під зворотною стипендією треба розуміти віднесення згаданих 50% оплат на 5-9 років, коли студент закінчить свої студії і знайде собі працю.

Практично, УТІ дозволить студентам у першому році оплати, у другому і третьому роках по 1/2, а в четвертому році тільки одну четверту частину оплати. Загально це буде кредит на половину всіх оплат за час студії. Цей кредит буде безвідсотковий аж до початку сплатування. Боржник повинен буде, дістаючи кредит, видати боржний лист, формально виготовлений, і дати гарантію у формі полису на життя на боржну суму, найвище 1.000 дол. На випадок смерті боржника відшкодування для УТІ виплатити забезпечення. Видаючі у формі забезпечення премії не буде для боржника великий — всього 15-19 дол. річно, в залежності від віку студента.

Зворот кредит починається у першу річницю закінчення студії боржником у висоті 1/5 боржної суми з 2% відсотками, у другу річницю знову 1/5 і т. д. по повній сплаті боргу.

Кредитування нових студентів буде провадитися систематично далі, і скоро воно зрівноважиться з сумою, яку Інститут дістануватиме із зворотних стипендій. Загальна сума кредиту досягне мільйона доларів і слугуватиме постійною резервою для служби українським студентам.

Крім цієї служби, Інститут зорганізує бюро підшукування праці для своїх випускників і старатиметься знайти для них заняття вже під час студії. Так роблять усі американські школи.

Це буде великою заохотою для кандидатів у студенти УТІ.

Увага! КЛІВЛЕНД й ОКОЛИЦЯ! Увага! УКРАЇНСЬКІ ЗЛУЧЕНІ ОРГАНІЗАЦІЇ ВІДІЛІ УККА в КЛІВЛЕНДІ

— влаштовує —
в НЕДІЛЮ, дня 3-го Листопада 1957 р.
о год. 4-й по полудні
в залі „ЛІШКОЛІ ГАН СКУЛ АВДІТОРІОМ“
при вул. Скрептон

ЛИСТОПАДОВЕ СВЯТО

на яке запрошують
ВСЕ ГРОМАДИНСЬКО НАШОЇ МЕТРОПОЛІ.

В ПРОГРАМІ: Святочна промова — президент УККА п. Д. ГАЛИЧИН; сольоспів — п. Вероніка ЦІГЕЛЬСЬКА; декламація — п. Софія БУРА; скрипкове сольо — п. проф. В. ТРЕТЯК та Чоловічий Хор „ДНІПРО“ під управою п. Е. САДОВСЬКОГО.
Управа Українських Злучених Організацій Відділ УККА

Увага! ДІТРОЙТ, Міш.!

Метрополітальний Відділ УКРАЇНСЬКОГО КОНГРЕСОВОГО КОМІТЕТУ АМЕРИКИ в ДІТРОЙТІ

— влаштовує —
АКАДЕМІЮ

У 39-ту РІЧНИЦЮ
Листопадового Зриву

в НЕДІЛЮ, дня 3-го Листопада 1957 р.
в залі УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ — 4655 Martin i Michigan

ПОЧАТОК о год. 8-й по полудні.
В МІСЦЕВІЙ ПРОГРАМІ БЕРУТЬ УЧАСТЬ: Національний Хор „ДУМКА“ під мистецьким керівництвом ІВАНА АТАМАНЦІ; МИРОСЛАВА КРУК; ВАЛЕНТИНА ВІКОВЕЦЬ й інші.
Промову виголошать учасники панахиди: генерал МИХАЙЛО КРАТ
БОГОСЛУЖЕННЯ в пам'ять Українського Народу і ПАНАХИДИ за поглиблених підтримки в усіх українських церквах — о год. 10-й рані.
УКРАЇНЦІ! Візьміть громадянську участь в Академії і тим шануємо Великі Дні змагань Української Нації за свою державність!
КОМІТЕТ

Увага! Увага!

Українська Православна Парафія св. ап. Петра і Павла в Ютиці, Н. Й.

— влаштовує —
в НЕДІЛЮ, дня 3-го Листопада 1957 р.
О ГОД. 7-й ВЕЧОРА

в церковній залі — Grace Church, Genessee Street в Ютиці

ЛИСТОПАДОВЕ СВЯТО

В ПРОГРАМІ: промови, виступи хору парафії під керівництвом п. Сергія ПІВЧЕНКА, інсценізація, декламація, стрілецькі пісні (акордіон).

ЦІЛА ПРОГРАМА БУДЕ НАДАВАНА ЧЕРЕЗ ТЕЛЕВІЗИЙНУ СТАЦІЮ

ВСТІХ УКРАЇНЦІВ МІСТА ЮТИКИ ТА ОКОЛИЦЬ ЗАПРОШУЄМО НА ЦЕ ВЕЛИКЕ УКРАЇНСЬКЕ НАЦІОНАЛЬНЕ СВЯТО!

Настоятель парафії: о. Василь ЧЕКАЛОК
Комітет Парафії: Василь СМОЛИНСЬКИЙ, предс.

Наліфорнійська Хроніка

Американський Національний Комітет свободи закріпощених народів

Колів в Мадридській почався революційний і повний українців проривався на австрійську землю, щоб звідти податися в широкі сніги на волю, тоді і в Лос-Анджелесі відбувся протест-демонстрація проти комуністичного народолюбства. В тих маніфестаціях взяли участь і українці. Така одна маніфестація мала місце в листопаді 1956 р. дала спонуку до оснування статого міжнародного комітету. Створений комітет закартував свою діяльність. Американський Національний Комітет свободи закріпощених народів належить до цього комітету на рівні з такими державами: Естонія, Латвія, Литва, Фінляндія, Угорщина, Румунія й Мадарщина. Комітет переіс листову акцію з нагоди підготовки нового міжнародного закону, акцію в ОН з нагоди дебат над долею Мадарщини, а тепер веде підготовку до публікації і спільного виступу під кінцею листопада і це, як зазначено, з участю сенатора Нолленда, делегата ЗДА до ОН.

Делегати нації сходяться на спільні засідання і обговорюють справи та направи комітету. Від українців беруть участь делегати в особах пп. Івк. Д. Романюк та мгр. П. Вален.

Армарок повіту Лос-Анджелес, повіт Лос-Анджелес, власник цього року в Помоні, недалеко Лос-Анджелесу, свої річні торги, які тривали від 13 до 29 вересня. На торгах виставили велику чудасю. Побіч різних продуктів, рогової худоби та птиці й зайчиків, були там і акварії та тропічні риби, і далі побудовані павільйони з мистецьким приладдям, виробами автомобільного, будівельного та залізничного промислу, фотографії, радіоприймачі та телелізори, шкільні виставки, спортивні пластові і т. д.

Ми не згадували б ні про той армарок, ні навіть про Армарок Дювал колекцію історичних — романтичних старих, швайцарських театральних коробок з 65 танцювальними ляльками і 15 граючими оркестрами музичними інструментами, все вартості \$200.000, який би трапився була одна українська душа, що подумала зареєструвати на цих торгах і українське мистецтво.

В 35.000 квадрат, стіп павільйоні домашнього мистецтва між тисячами інших різних домашніх виробів виділилися тут і там і декілька чудових українських вишивок на полотні під іменем пані Олені Деленко.

Під боком, в Оутері, в Українському Національному Музеї, який зібрав зразки української культури для прийдешніх поколінь, в Лос-Анджелесі с Осередок Української Культури, а на річних торгах у Помоні кілька розгублених українських вишивок.

Молодь вперед.

Свій римовий сезон імпрез започаткували українці виступом молоді на вечорі танку, музики та показу української нори 3 жовтня ц. р. у Фіста гол — Палам Парку, Лос-Анджелес. Вечір відкрив голова Української Централі п. Т. Ноган. За тим реферат пані О. Романюк. Показ української народ-

Наліфорнійська Хроніка

Американський Національний Комітет свободи закріпощених народів

ної нори, це незлічаний скарб України, вишесений з рідних земель в далекі ці сторони. Здається Всенішній вибрав собі український народ і дав йому дар показати чудеса людської уяви, красу мистецтва. Тільки-но грали музика, а на сцену виходила одна краща за другу, чи то Соня Верезовська в строї київської молодички, чи мала Дарія Ганкевич, як гучу чудачка в поетичних, чи Оксана Врікнер і Марія Вибачинська в строїх столиці України Києва, або Марта Сік: в полонізовому строї, шитому за взором мистця Е. Козака, Пана Шумна мала пошу з Городенки, Віра Вуцманюк представила стрій з Полтавщини, Нору з Лемківщини показала Іванна Сілічак, Вуковину зареєструвала Христя Шепелюва, а Ніна Скоробіо і Лариса Ганкевич показали це київський стрій у інших тонах. Опис нори подавала пані С. Верезовська.

Важко було додати собі молоді, багато гроша витрачено і кожне старалось виступити якнайкраще. Публіка кожному виступаючому „віткнула“ наторождувала рясними оплесками.

Танцювальна група „Калина“ у своїй „прем'єрі“ виступила з груповим танком. Ця група молодців і дівчат почала збиратися ще тоді, коли весняний легіт вітру будить пупіночки до розквіту. Вони сходились, вправляли, а їх молоденька невтомна учителька пані Марта Сік доводила кожну зокрема і всім разом. Ця група своїм першим виступом на сцені зареєструвала себе дуже добре.

Грою на фортепіані. Наційбув живий образ, а пані Сік піднесла квіти. Участь у танцях взяли члени танцювальної групи „Калина“ С. Верезовська, О. Врікнер, В. Вуцманюк, Д. Ганкевич, М. Сік, О. Романюк, Н. Скоробіо, Х. Шиніліва, М. Вибачинська та пп. В. Шепелюва і Л. Словенський. Інструментали пані Марта Сік.

Музично згадати ще й виставку, яку влаштували в одини заступні залі. На цій виставці народиого мистецтва були заступлені вишивки, різьба в дереві, гончарство, килимариство та й надзвичайно гарні писанки. Якби з такою виставкою пішли були на армарок в Помоні, то з чужинці були б подивилися великі українські скарби. Завоювала публіка, між якою були й американці, полями й майданами поволі розкохалися, ниданчи оком на це раз на виставку. Всі вони дивилися і не надивилися, таке все було гарне.

Фестиваль націй в Інтернаціональній Інституті в Лос-Анджелесі.

Як щороку, так і цього року зарпід Інтернаціонального Інституту в Лос-Анджелесі влаштував в дніх 12-13 жовтня в своїх приміщеннях Фестиваль націй, де виступали майже всі національності зі своїм національним скарбом, а зокрема опіями і танцями. Виступи відбувались і в подвір'ї і в залах перед різколюрового та різнонаціональною публікою, яка спонтанно реагувала. На фестивалі всі приготувалися до роботи і старанно, бо кожна нація хоче здобути признание і перше місце, а тому значимо один виступ іррацій за попереднім.

На цьогорічний фестивалі виступила 13 жовтня і наша молодорганізована та цію в а льна група „Калина“. Доцї перешко-

ФОНД „ВЕСЕЛИ“

Рішчасно з проголошенням жовтневої кампанії в справі передплати і пресового фонду „Весели“, склали на ті цілі грациїніи Головної Канцелярії УНС і В-на „Свободи“:

СПИСОК Ч. 1.

Д. Галичін	\$ 10,00	І. Козак	2,00
Р. Слободан	10,00	В. Сохан	2,00
А. Драган	10,00	К. Магурсь	2,00
І. Падох	5,00	Д. Притулик	2,00
С. Федів	5,00	І. Ганішеский	2,00
В. Давиденко	3,00	У. Яппа	2,00
Л. Луцій	3,00	С. Соколовий	2,00
І. Кедрін	3,00	Р. Ферещеняк	2,00
Б. Кравчин	3,00	В. Карий	2,00
С. Шумевко	3,00	Г. Перожак	2,00
Я. Кулінич	2,00	Г. Слободан	2,00
К. Стецюк	2,00	І. Вагнер	2,00
В. Кушнір	2,00	М. Фісін	2,00
Д. Кравець	2,00	Т. Литвинюк	1,00
Т. Піль	2,00	П. Володусь	1,00
В. Назаревич	2,00	М. Думанська	1,00
І. Кіш	2,00	О. Кеє	1,00
А. Липичак	2,00	І. Вербиш	1,00
П. Постолок	2,00	С. Раш	1,00
А. Домарацький	2,00	Р. Антонович	1,00
М. Твердовський	2,00	В. Соботта	1,00
Л. Липичак	2,00	О. Домбровська	1,00
М. Сташиська	2,00	О. Дембича	1,00
С. Курляк	2,00	І. Левицька	1,00
М. Лисогір	2,00	Д. Кусий	1,00
М. Мільнович	2,00		
Ів. Кош	2,00		
Разом	\$ 126,00		

Зловили циркового слона по 12-ти днів

Каїро, Н. Й. — 13-річний був втедз в іншу частину циркового слона „Сіам“ 12 днів тому втік у Кетекільські гори, де перебував на волі, хоч годувував і мери, бо температура в останніх днів дуже впала і навіть падав сніг. Слона шукали всіми засобами, навіть при допомозі літаків, але важко було його знайти. Одного разу з літака бачили слона, але коли припинилося шукати на землі, вона вже була втедз в іншу частину густого лісу. 28-го жовтня за першим разом не вдалося зловити „Сіама“, бо він порвав закінений на нього шнур, але пізніше таки вдалося його притримати, бо тварина була зовсім вичерпана і спокійно пішла за своїм тренером до свого приміщення, де спокійно почала їсти сіно, якого 12 днів не бачила. Слона вартує 12.000 доларів.

Спільним зусиллям українських церковних, громадських і молодечих організацій міста ТРЕНТОНУ, під патронатом Відділу УККА в ТРЕНТОНІ, Н. Дж.

39 РОКОВИНИ ЛИСТОПАДОВОГО ЗРИВУ

а саме:
в СУБОТУ, 2-го ЛИСТОПАДА — о год. 8-й вечора
в залі Української Православної Громади при церкві Пресвятої Тройці,
824 Аделейн вул. — відбудеться —

ЛИСТОПАДОВИЙ ВЕЧІР

в якому участь приймають: д-р Ярослав ЛЕВИЦЬКИЙ, Христя КОВШЕВИЧ, Люба ТУРЧИН, Леся ПОНЯТИШИН, Степан ШИЛКЕВИЧ, Петро ПЛІС, Юрій ГОСВИЧ, Іван МИКЕТІН.

в НЕДІЛЮ, 3-го ЛИСТОПАДА — в усіх трьох українських церквах Трентону будуть відзначені

ТОРЖЕСТВЕННІ ВОГОСЛУЖЕННЯ в пам'ять Українського Народу — І ПАНАХИДИ

за спокій душ українських героїв Листопадового Зриву.
Початок Богослуження: год. 10 ранку в церкві св. Паскафата, 1195 Дуч Еве, і Пресвятої Тройці, 824 Аделейн вул., а в 9:30 ранку в церкві св. Юрія Переможця, 331 Сентер вул.

В неділю, 3-го листопада, о год. 12-й вночі, відбудеться на площі при церкві св. Паскафата — ТРАДИЦІЙНИЙ ЛИСТОПАДОВИЙ АНЕЛІ МОЛОДІ — згуртованої в молодечих організаціях ПІЛАСУ, СУМА і ОДУМ-у. До участі в цих спільних святкуваннях усе українське громадянство Трентону й околиці запрошуємо. ЕКЗЕКУТИВА ВІДІЛІ УККА в ТРЕНТОНІ, Н. Дж.

Комітет Об'єднаних Американсько-Українських Організацій м. Нью Йорку — філія УНКА

— влаштовує —
в неділю, 3-го листопада 1957 — о год. 7-й веч.

в залі ВАШІНГТОН ІРВІНГ ГАН СКУЛ — при 17-й вул. і Вашингтон Ірвінг площі в Нью Йорку

ЛИСТОПАДОВЕ СВЯТО

ПРИСВЯЧЕНЕ
39-м РІЧНИЦЯМ ЛИСТОПАДОВОГО ЧИНУ.

В ПРОГРАМІ:
Відкриття — адв. РОМАН ГУГЛІВІЧ — голова Об'єднаного Комітету;
Святочна промова — ред. БОГДАН КРАВЦІВ;
Сольоспів — п. ІЯ МАЦЮК — відомий співачка — кобзарю, а з Бразилії;
Виступ Канелі Бандуристів, ім. Гната Хоткевича — під диригентурою ЛЕВІНСЬКОГО;
Декламація — І. ПІНТАНА;
Хор „БЮІН“ — під диригентурою РОМАНА СТЕПАНІКА.

ПАНАХИДИ

ЗА ПОМЕРЛИХ БОРЦІВ ЗА ВОЛЮ УКРАЇНИ
будуть відправлені того самого дня —

в Українській католицькій церкві св. Юра — о год. 4-й по пол.;
в українській православної церкві св. Володимира

та в українській православної церкві Пресвятої Тройці, зараз по Богослуженні — то є о год. 12-й вночі.

Учасників візвольних змагань, Представників українських організацій (з прапорами під хвіст Панахиди) і все Українське Громадянство запрошуємо до масової участі в Панахиді та в Академії.

Того ж дня буде передана збірка на дар українським ішлалідам. Не забуйте своїх пожертв на так благородну ціль!

КОМІТЕТ

УВАГА! УВАГА!

Українська Громада міста Сиракюз!

ВІДІЛ УКРАЇНСЬКОГО КОНГРЕСОВОГО КОМІТЕТУ АМЕРИКИ в СІРАКЮЗАХ, при співучасті Членів УККА:

Українського Народного Дому; Українського Народного Союзу; Відділи ч.: 39 і 317; Провидіння; ОДВУ; Громади Української Православної Церкви св. Миколая; Українського Золотого Хреста; Союзу Українок Америки і ОДУМ, та при гостинних виступі Канелі Бандуристів — 20 Відділу ОДВУ з Рачестеру — відзначить —

в неділю, дня 3-го листопада 1957 р.
о год. 5-й по полудні
в залі УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ

„РОКОВИНИ 1-го ЛИСТОПАДА 1918 року“

Управа Відділу УККА в Сіракюзах

Українська Студентська Громада в НЮАРКУ, Нью Джерзі

— влаштовує —
ОСІННІЙ

СТУДЕНТСЬКИЙ РАВТ

який відбудеться
в суботу 9-го листопада 1957 р.
в залі УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕНТРАЛІ
при 180 William Street, Newark, N. J.

ПОЧАТОК о год. 8-й вечора.

Оркестра Б. ГІРНЯКА

ЧАСТИНА ДОХОДУ ПРИЗНАЧЕНА НА УКРАЇНСЬКИЙ ВІЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

У великій залі УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ в Нью Йорку

142 — 2-га Еве
ВІДБУДЕТЬСЯ

Львівський Осінній Баль

в суботу, 9-го листопада 1957 р.

ОРКЕСТРА АМОР

ОДЯГ ВІЗИТОВИЙ

ВСТУП — \$ 2.00

ПОЧАТОК о год. 9-й вечора.

Фірма П. СТАСЮК

124 Перша Евня
НЮ ЙОРК 9, Н. Й.

ПОВІДОМЛЯЄ Ш. ПУБЛІКУ, що через цілий місяць
ЛИСТОПАД від 1-го до 30-го включно, будуть зни-
жені ціни на деякі м'ясні продукти.

Крім цього, кожний покупець, який купить товарів на
\$ 10 або більше (крім шинок у кенах), одноразово
або навіть в кількох днях, дістане кільце спеціаль-
ної ковбаси в презенті.

При кожному закупі, покупець дістане посвідку купна,
на підставі яких одержить презент якого-будь дня
від 1-го до 30-го листопада.

ОГОЛОШЕННЯ З ПОДАВАННЯМ ЗНИЖЕНИХ ЦІН
ПОЯВИТЬСЯ КОЖНОГО ЧЕТВЕРГА,

P. STASIUK

124 First Ave., New York City

Можливість зменшення бюджету і податків в 1958 р.

Вашингтон. — Президент Айзенгауер в тимчасовому проєкті федерального бюджету на рік, що починається 1-го липня 1958 року, встановив федеральний бюджет на 1959-ий рік в сумі 70-ох мільярдів доларів. Коли б вдалося знизити бюджет ухвалити на найближчій сесії Конгресу, тоді можна було б економити бюджету на мільярдів доларів, а це дало б можливість зменшити федеральну заборгованість і прибуткові податки в фінансовому році 1959. Та в фінансових колах сумніваються, чи вдасться федеральні видатки в 1959 році втримати в межах 70-ох мільярдів доларів, з яких 38 мільярдів мусило б піти на оборонний бюджет, в якому не можна робити дальших ощадностей. Найлегше можна б досягнути ощадності в видатках департаменту війсьничства, якого бюджет в цьому році становить 5 мільярдів доларів, але до цього треба б окремого законодавства, а не маючи вигляду, щоб Конгрес зменшив висоту паритету фермерам в році, в якому відбуваються вибори. Легше

можна буде зробити ощадності в допомозі закордонній. Існує можливість, що Президент не буде вставляти в бюджет видатків на допомогу будови шкільних будинків. Політичні партії республіканської гала намагаються на Айзенгауера, щоб зменшити бюджет і більшою бюджетною надлишкою вможливити зменшення прибуткових податків.

● У кіно студії „Юніверсал-Інтернешнел“ приготували новий фільм на основі відомої пригодницької повісті Джона Сміта „Пригоди Гудлівера“. У 1936 році в СССР випущено фільм за цією повістю для пропагандистських цілей, при чому роль лілупатів грали ляльки, а роль Гудлівера — хлопчик.

● 48-річний Б. Авері з Лос-Анжелесу вніс до суду скаргу про розвід із своєю 14-тих років дочкою Габріеллою. Вона заявила, що ніколи не могла знайти собі доброго чоловіка.

● Римська католицька преса принесла заяву духовних кол, що неохоче вида авто, яка спричиняє людям матеріальну та фізичну шкоду, не є гріх, за який винний повинен сповідатися. Католицька преса таурис неохоче вважала за гріх, за який винний повинен сповідатися фермерам в році, в якому відбуваються вибори. Легше

СПЕЦІАЛЬНА ОФЕРТА! — Зближаються Різдвяні Свят. Ми знаємо, що ВИ хочете допомогти ВАШИМ КРЕВНИМ в Європі, виключаючи ПІАКУНКИ-ДАРУНКИ. Замовте це зробите, погляньте на ці ціни, які можуть запропонувати тільки свої люди.

Пачка No. 9 — \$ 21.50	Пачка No. 53. — \$ 15.60
20 фт. найліпшого сьмально.	5 фт. рижку
Пачка No. 10 — \$ 14.50	5 фт. гризку
10 фт. рижку	5 фт. цукру
10 фт. цукру.	5 фт. сьмально.
Пачка No. 65 — \$ 27.45	Пачка No. 36 — \$ 28.90
20 фт. свіжого масла.	2 фт. твердого салю
Пачка No. 66 — \$ 18.50	2 фт. худжого бочку
10 фт. сьмально	2 фт. худжого масла
10 фт. рижку.	2 фт. худжого шинки в пачці
Пачка No. 8 — \$ 11.80	21 фт. найліпшого сьмально
20 фт. цукру.	1 фт. палевої кави
	1 фт. цукру
	1 фт. порошку молока
	1 фт. шоколаду
	1 фт. какао
	1 фт. родзинків
	200 шингарок Chesterfield.

Пишіть сьогодні по нові каталоги.
Виготовляємо всі роди афідантів і всі переїзні документи.
Всі мови одержи можна слати до:

ATLANTIC TRAVEL BUREAU
PARCEL SERVICE CO.
1824 W. Chicago Ave. — Chicago 22, Ill. Tel. EV. 4-5220

Помер Марко Омелянович Семенець

По довгих терпіннях упо-
коївся на 65-му році життя
в Джерзі Сіті Марко Омеля-
нович Семенець, дядь і дири-
гент української православної
церкви св. Володимира в цю-
му місті.

Багато потрудився Покійний
на своєму віку для рідної
Церкви ще на Україні, де від
1921 року брав діяльну
участь в розбудові відродже-
ної УАПЦ, на скитальщині в
Німеччині, де в таборі Гайде-
наву давав у Св. - Покровсь-
кій церкві, і тут, в Америці.
За його відданість церковним
справам, за вірну службу Бо-
гові та Україні нагородив Но-
го Митрополит Полікарп гма-
мотого.

В Америці, куди прибув
Марко Омелянович у 1951
році, прожив він у спокої і
здоров'ї лише один рік, бо за-
недужав на тяжку хронічну
хворобу, якої медицина не в
силах була побороти. Втра-
тив одну, а по якомусь часі й

другу ногу. Але доостанку
сил своїх не кидав праці для
рідної Церкви. — і ще на Ве-
ликий день минулого року віта-
ли його парафіяни в церкві
св. Володимира, де керував
він хором.

26-го жовтня ц. р. Марко
Омелянович запричався і
того ж дня помер. Похоро-
ний чин довершив прот. Ми-
кола Могучий на українсько-
му цвинтарі в Бавид Бруку
29-го жовтня — саме в той
день, коли 65 років тому на-
родився Марко Омелянович
на далекий Полтавщині.

Покійний був добрим укра-
їнцем і дбайливим батьком
двох синів, яких заступив лю-
бов до Бога і Батьківщини.
Про дальшу долю їхню Він
не знав. Також не знав про
долю дружини Марії, яку за-
лишив на Україні. Мріяв до
останнього дня, що ще вер-
неться на визволені від воро-
га рідні землі, але — не су-
ділося. Вічна йому пам'ять!
В. Д.

Гаммершильд дістане місію вихати на Середній Схід

Об'єднані Нації. — В ході
дальшої дискусії на Гене-
ральній Асамблеї над скаргю
Сирії, представник Тур-
еччини Селім Сарпер звер-
нув увагу, що Сирія зголо-
сила в ООН свою скаргу про-
ти Туреччини акуратно того
самого дня, як сирійський
уряд переслав ноту турецько-
му уряду з виволокненням
подяки за заповнення його,
що Туреччина не має заміру
атакувати Сирії. Турецький
репрезентант запевняв також,
що не тільки Туреччина, але
й сирійський президент Шу-
крі ель-Куатлі прийняли бу-
ли посередництво короля

Савда. Також тепер сирійці
поширюють невірну вістку,
наче б король Савд відкинув
своє посередництво. — Сирія
і СССР з своїми сателітами
пропонуватимуть в біраті
„суджуд комісію“, яка виха-
ла б над турецько-сирійський
кордон від сторони Туреччи-
ни. Тому, що така резолюція
не знайшла б апробати двома
третіми голосами ООН, то ЗДА
схилилася до пропозиції
Франції, щоб Генеральна
Асамблея доручила генераль-
ному секретареві ООН Гаммер-
шильдові вихати з посеред-
ницькою місією на Середній
Схід.

Аденауер прибуде на з'їзд прем'єрів до Паризу

Бонн. — Західно-німець-
кий канцлер Конрад Аденау-
ер вже заповів свій приїзд на
Раду НАТО, яка відбудеться
в першій половині грудня ц.
р. в Паризі з участю прем'є-
рів 15-ох держав членів НА-
ТО. Безпосередньо передтим
Аденауер відбуде офіційну ві-
зиту в Англію, куди запросив

його прем'єр Мекміллен. Аде-
науер був захоплений, дізнав-
шись про бажання президента
Айзенгауера і прем'єра Мек-
міллена надати найближчий
Раді НАТО характер „конфе-
ренції на вершинах“ західно-
го вільного світу, бо вбачас
в такій конференції не тільки
маніфестацію єдності вільно-
го світу, але й нагоду для кон-
кретних рішень по лінії скріп-
лення політичної, військової,
культурної і господарської
спільноти членів НАТО. Ан-
глійський прем'єр Мекміллен,
вернувшись до Англії, дода-
в найбільшу безпосередню
користь з своєї наради з през.
Айзенгауером, у голосному
проголошенні солідарності з
Туреччиною, щоб Совіти зна-
ли, що наїзд на Туреччину оз-
начав би війну з цілим НА-
ТО. Соціалістична Лейбур
Парті невдоволення висловила
Вашингтонської конференції,
бо, мовляв, вона не припини-
ла ані не злагіднила холодної
війни. Англійські соціалісти
стоять на становищі, що самі
західні держави не вміли роз-
в'язати середньо-східних про-
блем і тому, признавши факт
впливу СССР на Середньому
Сході, треба відбутися конфе-
ренції ЗДА, Англії і СССР.
Англійський уряд протиня-
ється цьому, так само уряд ЗДА.

МІХАЙЛО ЛІНІНСЬКИЙ,
член ВЛД 230 УНСОюзу, Б-на
св. І. Хрестителя в Понтав-
ні, Огайо, помер на удар сер-
ця, 20-го жовтня 1957 року,
на 62 році життя. Покійний
приїхав до Америки 1949 р. і
вступив до ВЛД 230. Покій-
ний народився 11-го листопа-
да 1894 р. у Старій Самборі,
Зах. Україна. Похований у
смуток дружини Анастасії,
доньку Соно і сина Ореста.
Похорон відбувся 23-го жов-
тня, з пох. заведення до греко-
католицької церкви, а опісля
на цвинтар. — В. І. П.

МІХАЙЛО ЛІНІНСЬКИЙ,
член ВЛД 230 УНСОюзу, Б-на
св. І. Хрестителя в Понтав-
ні, Огайо, помер на удар сер-
ця, 20-го жовтня 1957 року,
на 62 році життя. Покійний
приїхав до Америки 1949 р. і
вступив до ВЛД 230. Покій-
ний народився 11-го листопа-
да 1894 р. у Старій Самборі,
Зах. Україна. Похований у
смуток дружини Анастасії,
доньку Соно і сина Ореста.
Похорон відбувся 23-го жов-
тня, з пох. заведення до греко-
католицької церкви, а опісля
на цвинтар. — В. І. П.

МІХАЙЛО ЛІНІНСЬКИЙ,
член ВЛД 230 УНСОюзу, Б-на
св. І. Хрестителя в Понтав-
ні, Огайо, помер на удар сер-
ця, 20-го жовтня 1957 року,
на 62 році життя. Покійний
приїхав до Америки 1949 р. і
вступив до ВЛД 230. Покій-
ний народився 11-го листопа-
да 1894 р. у Старій Самборі,
Зах. Україна. Похований у
смуток дружини Анастасії,
доньку Соно і сина Ореста.
Похорон відбувся 23-го жов-
тня, з пох. заведення до греко-
католицької церкви, а опісля
на цвинтар. — В. І. П.

МІХАЙЛО ЛІНІНСЬКИЙ,
член ВЛД 230 УНСОюзу, Б-на
св. І. Хрестителя в Понтав-
ні, Огайо, помер на удар сер-
ця, 20-го жовтня 1957 року,
на 62 році життя. Покійний
приїхав до Америки 1949 р. і
вступив до ВЛД 230. Покій-
ний народився 11-го листопа-
да 1894 р. у Старій Самборі,
Зах. Україна. Похований у
смуток дружини Анастасії,
доньку Соно і сина Ореста.
Похорон відбувся 23-го жов-
тня, з пох. заведення до греко-
католицької церкви, а опісля
на цвинтар. — В. І. П.

МІХАЙЛО ЛІНІНСЬКИЙ,
член ВЛД 230 УНСОюзу, Б-на
св. І. Хрестителя в Понтав-
ні, Огайо, помер на удар сер-
ця, 20-го жовтня 1957 року,
на 62 році життя. Покійний
приїхав до Америки 1949 р. і
вступив до ВЛД 230. Покій-
ний народився 11-го листопа-
да 1894 р. у Старій Самборі,
Зах. Україна. Похований у
смуток дружини Анастасії,
доньку Соно і сина Ореста.
Похорон відбувся 23-го жов-
тня, з пох. заведення до греко-
католицької церкви, а опісля
на цвинтар. — В. І. П.

МІХАЙЛО ЛІНІНСЬКИЙ,
член ВЛД 230 УНСОюзу, Б-на
св. І. Хрестителя в Понтав-
ні, Огайо, помер на удар сер-
ця, 20-го жовтня 1957 року,
на 62 році життя. Покійний
приїхав до Америки 1949 р. і
вступив до ВЛД 230. Покій-
ний народився 11-го листопа-
да 1894 р. у Старій Самборі,
Зах. Україна. Похований у
смуток дружини Анастасії,
доньку Соно і сина Ореста.
Похорон відбувся 23-го жов-
тня, з пох. заведення до греко-
католицької церкви, а опісля
на цвинтар. — В. І. П.

МІХАЙЛО ЛІНІНСЬКИЙ,
член ВЛД 230 УНСОюзу, Б-на
св. І. Хрестителя в Понтав-
ні, Огайо, помер на удар сер-
ця, 20-го жовтня 1957 року,
на 62 році життя. Покійний
приїхав до Америки 1949 р. і
вступив до ВЛД 230. Покій-
ний народився 11-го листопа-
да 1894 р. у Старій Самборі,
Зах. Україна. Похований у
смуток дружини Анастасії,
доньку Соно і сина Ореста.
Похорон відбувся 23-го жов-
тня, з пох. заведення до греко-
католицької церкви, а опісля
на цвинтар. — В. І. П.

МІХАЙЛО ЛІНІНСЬКИЙ,
член ВЛД 230 УНСОюзу, Б-на
св. І. Хрестителя в Понтав-
ні, Огайо, помер на удар сер-
ця, 20-го жовтня 1957 року,
на 62 році життя. Покійний
приїхав до Америки 1949 р. і
вступив до ВЛД 230. Покій-
ний народився 11-го листопа-
да 1894 р. у Старій Самборі,
Зах. Україна. Похований у
смуток дружини Анастасії,
доньку Соно і сина Ореста.
Похорон відбувся 23-го жов-
тня, з пох. заведення до греко-
католицької церкви, а опісля
на цвинтар. — В. І. П.

МІХАЙЛО ЛІНІНСЬКИЙ,
член ВЛД 230 УНСОюзу, Б-на
св. І. Хрестителя в Понтав-
ні, Огайо, помер на удар сер-
ця, 20-го жовтня 1957 року,
на 62 році життя. Покійний
приїхав до Америки 1949 р. і
вступив до ВЛД 230. Покій-
ний народився 11-го листопа-
да 1894 р. у Старій Самборі,
Зах. Україна. Похований у
смуток дружини Анастасії,
доньку Соно і сина Ореста.
Похорон відбувся 23-го жов-
тня, з пох. заведення до греко-
католицької церкви, а опісля
на цвинтар. — В. І. П.

МІХАЙЛО ЛІНІНСЬКИЙ,
член ВЛД 230 УНСОюзу, Б-на
св. І. Хрестителя в Понтав-
ні, Огайо, помер на удар сер-
ця, 20-го жовтня 1957 року,
на 62 році життя. Покійний
приїхав до Америки 1949 р. і
вступив до ВЛД 230. Покій-
ний народився 11-го листопа-
да 1894 р. у Старій Самборі,
Зах. Україна. Похований у
смуток дружини Анастасії,
доньку Соно і сина Ореста.
Похорон відбувся 23-го жов-
тня, з пох. заведення до греко-
католицької церкви, а опісля
на цвинтар. — В. І. П.

МІХАЙЛО ЛІНІНСЬКИЙ,
член ВЛД 230 УНСОюзу, Б-на
св. І. Хрестителя в Понтав-
ні, Огайо, помер на удар сер-
ця, 20-го жовтня 1957 року,
на 62 році життя. Покійний
приїхав до Америки 1949 р. і
вступив до ВЛД 230. Покій-
ний народився 11-го листопа-
да 1894 р. у Старій Самборі,
Зах. Україна. Похований у
смуток дружини Анастасії,
доньку Соно і сина Ореста.
Похорон відбувся 23-го жов-
тня, з пох. заведення до греко-
католицької церкви, а опісля
на цвинтар. — В. І. П.

МІХАЙЛО ЛІНІНСЬКИЙ,
член ВЛД 230 УНСОюзу, Б-на
св. І. Хрестителя в Понтав-
ні, Огайо, помер на удар сер-
ця, 20-го жовтня 1957 року,
на 62 році життя. Покійний
приїхав до Америки 1949 р. і
вступив до ВЛД 230. Покій-
ний народився 11-го листопа-
да 1894 р. у Старій Самборі,
Зах. Україна. Похований у
смуток дружини Анастасії,
доньку Соно і сина Ореста.
Похорон відбувся 23-го жов-
тня, з пох. заведення до греко-
католицької церкви, а опісля
на цвинтар. — В. І. П.

МІХАЙЛО ЛІНІНСЬКИЙ,
член ВЛД 230 УНСОюзу, Б-на
св. І. Хрестителя в Понтав-
ні, Огайо, помер на удар сер-
ця, 20-го жовтня 1957 року,
на 62 році життя. Покійний
приїхав до Америки 1949 р. і
вступив до ВЛД 230. Покій-
ний народився 11-го листопа-
да 1894 р. у Старій Самборі,
Зах. Україна. Похований у
смуток дружини Анастасії,
доньку Соно і сина Ореста.
Похорон відбувся 23-го жов-
тня, з пох. заведення до греко-
католицької церкви, а опісля
на цвинтар. — В. І. П.

МІХАЙЛО ЛІНІНСЬКИЙ,
член ВЛД 230 УНСОюзу, Б-на
св. І. Хрестителя в Понтав-
ні, Огайо, помер на удар сер-
ця, 20-го жовтня 1957 року,
на 62 році життя. Покійний
приїхав до Америки 1949 р. і
вступив до ВЛД 230. Покій-
ний народився 11-го листопа-
да 1894 р. у Старій Самборі,
Зах. Україна. Похований у
смуток дружини Анастасії,
доньку Соно і сина Ореста.
Похорон відбувся 23-го жов-
тня, з пох. заведення до греко-
католицької церкви, а опісля
на цвинтар. — В. І. П.

МІХАЙЛО ЛІНІНСЬКИЙ,
член ВЛД 230 УНСОюзу, Б-на
св. І. Хрестителя в Понтав-
ні, Огайо, помер на удар сер-
ця, 20-го жовтня 1957 року,
на 62 році життя. Покійний
приїхав до Америки 1949 р. і
вступив до ВЛД 230. Покій-
ний народився 11-го листопа-
да 1894 р. у Старій Самборі,
Зах. Україна. Похований у
смуток дружини Анастасії,
доньку Соно і сина Ореста.
Похорон відбувся 23-го жов-
тня, з пох. заведення до греко-
католицької церкви, а опісля
на цвинтар. — В. І. П.

МІХАЙЛО ЛІНІНСЬКИЙ,
член ВЛД 230 УНСОюзу, Б-на
св. І. Хрестителя в Понтав-
ні, Огайо, помер на удар сер-
ця, 20-го жовтня 1957 року,
на 62 році життя. Покійний
приїхав до Америки 1949 р. і
вступив до ВЛД 230. Покій-
ний народився 11-го листопа-
да 1894 р. у Старій Самборі,
Зах. Україна. Похований у
смуток дружини Анастасії,
доньку Соно і сина Ореста.
Похорон відбувся 23-го жов-
тня, з пох. заведення до греко-
католицької церкви, а опісля
на цвинтар. — В. І. П.

МІХАЙЛО ЛІНІНСЬКИЙ,
член ВЛД 230 УНСОюзу, Б-на
св. І. Хрестителя в Понтав-
ні, Огайо, помер на удар сер-
ця, 20-го жовтня 1957 року,
на 62 році життя. Покійний
приїхав до Америки 1949 р. і
вступив до ВЛД 230. Покій-
ний народився 11-го листопа-
да 1894 р. у Старій Самборі,
Зах. Україна. Похований у
смуток дружини Анастасії,
доньку Соно і сина Ореста.
Похорон відбувся 23-го жов-
тня, з пох. заведення до греко-
католицької церкви, а опісля
на цвинтар. — В. І. П.

МІХАЙЛО ЛІНІНСЬКИЙ,
член ВЛД 230 УНСОюзу, Б-на
св. І. Хрестителя в Понтав-
ні, Огайо, помер на удар сер-
ця, 20-го жовтня 1957 року,
на 62 році життя. Покійний
приїхав до Америки 1949 р. і
вступив до ВЛД 230. Покій-
ний народився 11-го листопа-
да 1894 р. у Старій Самборі,
Зах. Україна. Похований у
смуток дружини Анастасії,
доньку Соно і сина Ореста.
Похорон відбувся 23-го жов-
тня, з пох. заведення до греко-
католицької церкви, а опісля
на цвинтар. — В. І. П.

МІХАЙЛО ЛІНІНСЬКИЙ,
член ВЛД 230 УНСОюзу, Б-на
св. І. Хрестителя в Понтав-
ні, Огайо, помер на удар сер-
ця, 20-го жовтня 1957 року,
на 62 році життя. Покійний
приїхав до Америки 1949 р. і
вступив до ВЛД 230. Покій-
ний народився 11-го листопа-
да 1894 р. у Старій Самборі,
Зах. Україна. Похований у
смуток дружини Анастасії,
доньку Соно і сина Ореста.
Похорон відбувся 23-го жов-
тня, з пох. заведення до греко-
католицької церкви, а опісля
на цвинтар. — В. І. П.

МІХАЙЛО ЛІНІНСЬКИЙ,
член ВЛД 230 УНСОюзу, Б-на
св. І. Хрестителя в Понтав-
ні, Огайо, помер на удар сер-
ця, 20-го жовтня 1957 року,
на 62 році життя. Покійний
приїхав до Америки 1949 р. і
вступив до ВЛД 230. Покій-
ний народився 11-го листопа-
да 1894 р. у Старій Самборі,
Зах. Україна. Похований у
смуток дружини Анастасії,
доньку Соно і сина Ореста.
Похорон відбувся 23-го жов-
тня, з пох. заведення до греко-
католицької церкви, а опісля
на цвинтар. — В. І. П.

МІХАЙЛО ЛІНІНСЬКИЙ,
член ВЛД 230 УНСОюзу, Б-на
св. І. Хрестителя в Понтав-
ні, Огайо, помер на удар сер-
ця, 20-го жовтня 1957 року,
на 62 році життя. Покійний
приїхав до Америки 1949 р. і
вступив до ВЛД 230. Покій-
ний народився 11-го листопа-
да 1894 р. у Старій Самборі,
Зах. Україна. Похований у
смуток дружини Анастасії,
доньку Соно і сина Ореста.
Похорон відбувся 23-го жов-
тня, з пох. заведення до греко-
католицької церкви, а опісля
на цвинтар. — В. І. П.

МІХАЙЛО ЛІНІНСЬКИЙ,
член ВЛД 230 УНСОюзу, Б-на
св. І. Хрестителя в Понтав-
ні, Огайо, помер на удар сер-
ця, 20-го жовтня 1957 року,
на 62 році життя. Покійний
приїхав до Америки 1949 р. і
вступив до ВЛД 230. Покій-
ний народився 11-го листопа-
да 1894 р. у Старій Самборі,
Зах. Україна. Похований у
смуток дружини Анастасії,
доньку Соно і сина Ореста.
Похорон відбувся 23-го жов-
тня, з пох. заведення до греко-
католицької церкви, а опісля
на цвинтар. — В. І. П.

МІХАЙЛО ЛІНІНСЬКИЙ,
член ВЛД 230 УНСОюзу, Б-на
св. І. Хрестителя в Понтав-
ні, Огайо, помер на удар сер-
ця, 20-го жовтня 1957 року,
на 62 році життя. Покійний
приїхав до Америки 1949 р. і
вступив до ВЛД 230. Покій-
ний народився 11-го листопа-
да 1894 р. у Старій Самборі,
Зах. Україна. Похований у
смуток дружини Анастасії,
доньку Соно і сина Ореста.
Похорон відбувся 23-го жов-
тня, з пох. заведення до греко-
католицької церкви, а опісля
на цвинтар. — В. І. П.

МІХАЙЛО ЛІНІНСЬКИЙ,
член ВЛД 230 УНСОюзу, Б-на
св. І. Хрестителя в Понтав-
ні, Огайо, помер на удар сер-
ця, 20-го жовтня 1957 року,
на 62 році життя. Покійний
приїхав до Америки 1949 р. і
вступив до ВЛД 230. Покій-
ний народився 11-го листопа-
да 1894 р. у Старій Самборі,
Зах. Україна. Похований у
смуток дружини Анастасії,
доньку Соно і сина Ореста.
Похорон відбувся 23-го жов-
тня, з пох. заведення до греко-
католицької церкви, а опісля
на цвинтар. — В. І. П.

МІХАЙЛО ЛІНІНСЬКИЙ,
член ВЛД 230 УНСОюзу, Б-на
св. І. Хрестителя в Понтав-
ні, Огайо, помер на удар сер-
ця, 20-го жовтня 1957 року,
на 62 році життя. Покійний
приїхав до Америки 1949 р. і
вступив до ВЛД 230. Покій-
ний народився 11-го листопа-
да 1894 р. у Старій Самборі,
Зах. Україна. Похований у
смуток дружини Анастасії,
доньку Соно і сина Ореста.
Похорон відбувся 23-го жов-
тня, з пох. заведення до греко-
католицької церкви, а опісля
на цвинтар. — В. І. П.